

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 4:11
מוצאי שבת..... 5:42
שיעורים כסדרן
נ"ך..... משלי י"ז-י"ח
בבלי..... בבא קמא מ"ד
ירושלמי..... שבת ג'
תוספתא..... ערובין ד'
רמב"ם..... גירושין ז'

שנה 13, גליון 11 (631)

פרשת פקודי, ד טבת, שנת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט שטארקע כוחות אין מויל

עס איז געקומען אמאל א איד צום הייליגן חזון איש זצ"ל, דער איד האט געוויינט מיט ברכות עצומות אז ער קומט יעצט פונעם דאקטער, און דער דאקטער זאגט אז מען האט געפינען ביי אים א געפערליכע קרענק און ער האט נישט מער ווי פיר טעג צו לעבן. דער איד האט זייער געוויינט אז ער ציטערט פארן טויט, און ער ווייסט נישט וואס צו טון.

דער חזון איש זצ"ל האט געעפנט א חומש בראשית און אנגעהויבן ליינען די פסוקים פון מעשה בראשית וואס דער אייבערשטער האט באשאפן די ערשטע טאג "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד" און אזוי ווייטער וואס דער אייבערשטער האט באשאפן די צווייטע טאג און די דריטע טאג און די פערטע טאג "ויעש אלהים את שני המארות הגדלים" "ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי" און דער חזון איש האט אויסגעפירט און געזאגט פאר דעם איד: "קוק וואס דער אייבערשטער האט אלץ באשאפן אין פיר טעג. די הימל און ערד, הימלען, ימים און יבשה, גיזאז מיט ביימער, די זון און די לבנה מיט די שטערנס. און דו דערשערקסט זיך נאך פון דעם וואס דער דאקטער געבט דיר נאר פיר טעג צו לעבן! דו ווייסט וואס דער אייבערשטער קען נאך טוישן אין די פיר טעג?"

"איך וואלט דיר גערואן" - האט אים דער חזון איש געזאגט - "אז דו זאלסט זיך גוט אויכוויינען צום אייבערשטן, זאלסט אים געטן א גאנצע רפואה, און דו וועסט נאך זען ווי דו וועסט האבן אריכת ימים וישיגים געזונטערהייט".

<<<<

א גוט ווארט

איך געט דיר זייער, געב אכטונג נישט צו האבן אין זיך די שלעכטע מדה פון קמצנות; געלט איז געמאכט צו ניצן, און אז דיין ווייב דארף עפעס האבן אין שטוב געב איר געלט. דער הייליגער רבי ר' אלימלך זי"ע זאגט (נעם אלימלך, פרשת מסעי): אויפן פסוק (בראשית מא, ז): "ותעש הארץ... לקמצים", אז דער פסוק קומט אונז מרמז זיין אז א מענטש דארף ארויסרייסן פון זיך די מדה פון קמצנות, עגיון שם; בפרט אז דער רבי האט אונז קלאר געזאגט אז די גאנצע געלט קומט נאר ברכות וואס מען איז מכבד די ווייב (ענין ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן סט), דערפאר, אז דו וועסט מכבד זיין דיין ווייב וועסטו האבן גרויס שפע.

נאכמער שטייט אין זוהר הקדוש (תיקוני זוהר, הקדמה ב): "קמץ נבל בממוניה, דלאו איהו נדיב ולא איהו מזרעא דאבהו", א קמץ איז א נבל און דאס איז א סימן אז ער שטאמט נישט פון אידן רחמנא לצלן.

(עצתו אמונה ונקלה פקודי תשי"ז)

א ווארט אויף די פּרשָׁה

וויסער פּרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפּרעה, פּרעה האט גע'חלומ'ט צוויי חלומות, ער האט זיך זייער דערשראקן און גערופן אלע וויינע חכמים און זיי דערציילט די חלומות, זיי האבן אים אָבער נישט געקענט באַרואַיגן. רש"י ברענגט אז זיי האבן געהאט פּתּרונות פאר זיינע חלומות, ווי למשל אז ער וועט האבן זיבן טעכטער און זיי וועלן שטארבן, און נאך פּתּרונות, עס איז אָבער נישט אריין אין זיינע אויערן, ער איז נישט געווען צופרידן פון די אלע פּתּרונות, נאר ווען יוסף הצדיק איז געקומען און אים פּתּר חלום געווען, נאר דאס האט ער אנגענומען און דאס האט אים באַרואַיגט. פּאָרוואַס איז פּרעה נישט געווען צופרידן פון די אלע פּתּרונות וואס זיינע חכמים האבן אים געזאגט, פּאָרוואַס האט אים נאר באַרואַיגט די פּתּרון פון יוסף?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן רל"ד) אז ס'איז זייער א גרויסע זאך צו דערציילן מעשיות פון צדיקים, דאס הייליגט און רייניגט דעם מוח פונעם מענטש, און דער רבי איז דאָרט מאַרף אז מ'דארף אָבער וויסן ווי אזוי צו דערציילן א מעשה פון א צדיק.

ווען מ'דערציילט מעשיות פון צדיקים, וואס זיי האבן אלץ אויפגעטון אויף דער וועלט, איז דאס זייער מערער א מענטש ער זאל אויך וועלן ווערן א צדיק, ער זאל אויך האבן חשק צו גיין אין זייערע הייליגע וועגן. דער רבי אליין האט געזאגט אויף זיך (שחיות הר"ן, סימן קל"ח) אז זיין עיקר התעוררות צו עבודת ה' איז געקומען דורך הערן אלס קינד אסאך מעשיות פון צדיקים, ווייל זיינע עלטערן האבן דאך געווען אין הויז פון הייליגן בעל שם טוב זי"ע אין מענעביזש, און אזוי ווי עס פלעגן דאָרט קומען פסדן די תלמידים פון בעל שם טוב זי"ע צו זיין ציון הקדוש, און זיי פלעגן איינשטיין אין זייער הויז, האט ער דעמאלט געהערט פון זיי אסאך מעשיות פון צדיקים, און דאס האט אים זייער אויפגעפלאמט ער זאל אויך וועלן זיין א צדיק.

מ'דארף אָבער וויסן ווי אזוי צו דערציילן די מעשיות, ווייל כאטש וואס צו דערציילן מופתים וואס צדיקים האבן באוויזן איז זיכער א גרויסע זאך, ווייל דאס ברענגט צו אַמוּנת חכמים וואס איז גאר א וויכטיגע זאך אין עבודת ה', אויב אָבער דערציילט מען נאר די מופתים און ניסים פון זיי, מ'דערציילט נישט דאס ווי אזוי זיי האבן זיך געפלאגט און געמוטשעט, די שווערע נסיונות וואס זיי זענען אריבער אין זייער לעבן, נעמט דאס אסאך ארויסק פון די מעשיות, ווייל מ'דערט זיך איין אז פאר די צדיקים איז אלעס געגאנגען גרינג און געשמירט, און דאן טראכט דער מענטש אז דאס איז נישט א זאך וואס ער קען נאכמאכן, ווייל ער זעט אז פאר אים גייט נישט אזוי גרינג צו דינען דעם אייבערשטן, ער מוטשעט זיך זייער, און פאלט אסאך מאל דורך.

דער אמת איז אז אלע צדיקים זענען צוגעקומען צו זייער גרויסע מדינות נאר נאכדעם וואס זיי האבן זיך גאר אסאך געמוטשעט און געפלאגט, זיי האבן געהאט פילע דורכפעלער און שוועריקייטן, און פון דעס וועגן האבן זיי זיך געשטארקט איינמאל און נאכאמאל ביז זיי האבן זוכה געווען צו וואס זיי האבן זוכה געווען.

דערפאר איז וויכטיג צו דערציילן מעשיות פון צדיקים ווי אזוי זיי האבן זיך דערהאלטן טראץ די אלע שוועריקייטן וואס זיי זענען אריבער, פון דעם קען יעדער איד ארויסנעמען א ביישפיל אז אפילו ווען ער גייט דורך שווערע נסיונות, ס'גייט אים בכלל נישט גרינג צו דינען דעם אייבערשטן, זאל ער זיך אויך שטארקן מיט אלע כוחות ווייטער אנצוגיין, פרויבירן נאכאמאל און נאכאמאל, און אזוי קען ער אויך זוכה זיין צו ווערן א גרויסער צדיק.

מיט דעם פארשטייט מען וואס דער רבי פירט אויס אין די אויבנדערמאנטע תורה (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן רל"ד) אז ווען מ'וויל שטעלן א קעניג באנוצט מען זיך מיט'ן הייליגן שם "קמה", וואס איז די ראשי תיבות פונעם פסוק "השקפה מעון קדשך" (דברים כ"ו, ט"ו) און דאס איז וואס דער פסוק זאגט "מהעדה מלכין ומהקים מלכין" (דנאל ב, כ"א), און דאס איז וואס שטייט ביי יוסף הצדיק "והנה קמה אלמתי" (בראשית ל"ז, י"ג). וואס האט דאס צונויטן מיט דעם וואס דער רבי זאגט אין אנהויב וועגן דערציילן מעשיות פון צדיקים? נאר א קעניג דארף דאך זיין א ביישפיל פאר'ן גאנצן פאלק זיי זאלן זען ווי אזוי מ'דארף זיך פירן, און זיכער ווען עס קומט צו די אמת'ע קעניגן, וואס דאס זענען די הייליגע צדיקים, ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גיתין ס"ב): "מאן מלכי, רבנן", דארפן זיי דאך זיין א ביישפיל פאר אדישע קינדער נאכצוגיין אין זייערע הייליגע וועגן. דארף מען דאן האבן דעם שם "קמה", וואס מיינט זיך "אויפשטעלן", מיר דארפן זיך דער עיקר אפּלערנען פון דעם וואס זיי זענען דורכגעגאנגען שוועריקייטן און נסיונות און זיך דערהאלטן, און אזוי זענען זיי געווארן גרויסע צדיקים, און דאס דארף אונז לערנען אז מיר זאלן זיך אויך דערהאלטן אין לעבן.

<<<<

פְּרִיּוֹ פּוֹנֵעַם רֵאשׁ יִשְׁבָּה שְׁלִיטָא

נִישְׁט פֿאַרְגַעסן דָאס גוּטס וואָס מֵעַן פֿאַקוּמט פּוֹנֵעַם רֵבִין

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

ב' פֿרשֿת בחוקותי, כ"ב אייר, שְׁנַת תשע"ט לִפְרֵט קָטָן

לִפְכוּד ... נְרוּ יֵאִיר.

בַּעַט יַעֲדֵן טָאג דַעם אַייבערשטן אז דו זאַלסט נישט פֿאַרְגַעסן וואָס דער רבי האט דיר געגעבן.

דער הייליגער רבי נתן פֿלעגט זאָגן: "דער רבי געבט אונז אַנְעלְקע שיינע זאכן, ער ברענגט אונז צו אַלע מַדְרִיגוֹת, ער ברענגט אונז צום אַייבערשטן און צו די הייליגע תּוֹרָה וכו' וכו', אָבער דער יצֵר הרע קומט און מאַכט מֵעַן זַאל פֿאַרְגַעסן וואָס מיר האָבן פֿאַקוּמֵען פֿון רֵבִין, אזוי ווי עס שטייט ביי יוֹסֵף (בְּרַאשִׁית מ"א. ל'): וְנִשְׁכַּח כָּל הַשְּׂבָע"; דער פֿאַרְבֿלעם איז: "וְנִשְׁכַּח כָּל הַשְּׂבָע", ער פֿלעגט דאָס זאָגן מיט אַ נִיגוֹן: "וְנִשְׁכַּח, מִיר פֿאַרְגַעסן דאָס גוּטס פֿון צִדִּיק".

מֵעַן דאָרף אַמאָף געטן דעם אַייבערשטן מֵעַן זַאל שטענדיג האָבן אַ געפֿיל אין רֵבִין און מֵעַן זַאל בלייבן מיט'ן זעלבן ברען ווי ווען אַז מיר האָבן געוואָרן, ווייל דער יצֵר הרע קילט אָפּ דעם מענטש און קיינער איז נישט פֿאַרזיכערט צו בלייבן ביים רֵבִין פֿריש און געטריי, נאָר אז מֵעַן בעט יעדן טאָג דעם אַייבערשטן אויף דעם: "הייליגער באַשעפֿער העלף מיר אַיף זַאל געִדענקען וואָס דער רבי האט מיט מיר געטון, אַיף זַאל נישט פֿאַרְגַעסן אַלע גוּטס וואָס אַיף האָב גענומען פֿון רֵבִין"; דאָס זאַלסטו בעטן יעדן טאָג.

אַיף בעט דיר זייער, העלף מיר ווייטער פֿאַרשפּרייטן די עצות פֿון רֵבִין פֿאַר די וועלט; אַיף ווייס אז עס איז דיר שווער, און דו האָסט חלִישׁוֹת הַרְדַּעַת וכו' וכו'. אויף מיר גייט אויף אַרְבַּעַר הַנְּהָה וְכַהֲנָה, שווערע ביטערע נסיונות; אָבער אַיף האָב ביי מיר אַפּגעמאַכט "זַאל זיין וואָס זַאל זיין, יַעֲבוֹר עָלַי מֵה, אַיף וועל נישט אַפּפֿלאַזן דעם רֵבִין; אַיף וועל בלייבן געטריי פֿאַר מוה"ר אַש און ווייטער פֿאַרשפּרייטן פֿאַר אַלעמען אז עס איז דאָ אַ רבי אויף דער וועלט וואָס פֿאַרשטייט אַלעמען און האט עצות פֿאַר אַלעמען".

דער רבי האט אַמאָל דערצייילט אַ מעשָׂה אז אַ קעניג איז געגאַנגען אין וואַלד כאָפּן אַ הערש, אַינמיטן האט מֵעַן געזען ווי עס קומען צו גיין שוואַרצע וואַלדענס און אַט אַט גייט גיין אַנפֿאַלן אַ שטאַרקע רעגן, אַלע מענטשן וואָס זענען מיטגעגאַנגען מיטן קעניג האָבן אַנגעפֿאַנגען קוועלען צי מֵעַן זַאל ממשיך זיין צי נישט, האט דער קעניג געזאָגט: "אַיף מוזו כאָפּן דעם הערש, ווער עס וויל קען צוריקגיין", האט דער רבי אויסגעפֿירט די מעשָׂה און געזאָגט: "אַיף מוזו כאָפּן דעם הערש, ווער עס וויל קען צוריקגיין".

היינט האָבן מיר געהאט אַ סיוּם הַש"ס פֿון אַ יונגע בחור פֿון דרייצן יאָר; גלייב מיר דער בחור האט שווערע ביטערע נסיונות, ער קומט פֿון אַ הערליכע משפּחה און פֿלוצלינג אינמיטן זיינע שענסטע יאָרן איז אים טונקל געוואָרן, דער טאַטע האט געבען פֿאַקוּמֵען שְׁלֵכטע חבֿרים וואָס האָבן אים אַפּגעקילט וכו' ביז די גאַנצע משפּחה איז צעפֿאַלן, מיט זיינע שווערע ביטערע טעג האט ער זוכה געווען צו מסים זיין גאַנץ ש"ס.

זאַלסטו אויף אַנהייבן היינט ש"ס כסדרן על פי סדר דִרְךָ הַלִּמּוּד פֿון רֵבִין (פּסוקאָר בְּשִׁחוֹת הַר"ו, סִימָן ע"ח). אַלע לאַכן פֿון זאַגן, מֵעַן שפּעט אָפּ פֿון זאַגן אז דאָס איז נישט קיין לערנען; אָבער לאַכן, לאַכט דער וואָס לאַכט ביים סוף. נאָך אַביסל ווען עס וועט קומט דער מַלְאָךְ מיט די טויזנטן אויגן און אונז אַהיים רופן, דעמאָלט וועט מֵעַן זען דאָס גרויסקייט פֿון דער וואָס האט געפֿאַלגט דעם רֵבִין מיט תּמִימוֹת ופּשִׁיטוֹת. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵם לְבָרְכָה זַאָגן (מִדְרָשׁ רַבָּה פֿקוּדֵי נ"ב, ג) אויפֿן פּסוק (משלי ל"א, כ"ח): "וְתִשְׁחַק לִיּוֹם אַחֲרוֹן - בְּיּוֹם אַחֲרוֹן" ביים לעצטן טאָג, דעמאָלט וועסטו זען צי דו קענסט לאַכן.

דער אַייבערשטער זַאל העלפֿן זאַלסטו האָבן העלחה אין אַלע ענינים.

(עצתו אַמְתָּה בְּחַקְתִּי תִשְׁעִי)

דער איד האט אזוי געטון, ער האט געטראפן עפעס א לידיגע שול, ער האט זיך דארט גוט אויסגעוויינט צום אייבערשטן, און ער האט טאקע געפועלט א ישועה, ער איז געזונט געווארן און ער האט נאך געלעבט נאכדעם צען יאר געזונט און פריש.

דער יצֵר הרע האט ליב צו צוברעכן דעם מוט פונעם מענטש, אז דער מענטש זאל זיך שפירן קליין, ער זאל טראכטן אז ער איז דאך נישט מער ווי א פשוטער איד, ווי אזוי וועסטו קענען פועל'ן גרויסע זאכן מיט דיין פשוטע תפלה?

דער אמת איז אבער אז מיר האבן אין זיך געוואלדיגע מוראדיגע כוחות. יעדער איד האט א גרויסן כח אין זיין מויל, און ער קען בלויז מיט זיין מויל אויפטון גאר גרויסע זאכן. תפלה איז ווי א שארפע שווערד וואס האקט רעכטס און לינקס. ווען מיר זאלן זיך שטארקען און וויסן אונזערע כוחות און געטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך וואס מיר דארפן, וואלטן מיר געקענט אויס'פועל'ן גאר גרויסע שווערד.

און ספעציעל ווען מיר לאנגען זיך אן אויף די כח פון די גרויסע צדיקים, מיר גייען אין זייערע וועגן און מיר זענען ווייטער ממשיך צו יעדן צום אייבערשטן אזוי ווי זיי האבן גערעדט, דאן קענען מיר נאך אסאך מער, שנעלער און גרינגער פועל'ן אלעס.

ביים הייליגן צדיק רבי אורי סטרעליסקער ז"ל האט אמאל פאסירט א מעשׂה, מֵעַן האט אים גערופן "דער שרף" פון סטרעליסק", ווייל ער איז געווען איין שטיק פֿלאַם פייער פֿאַר'ן אייבערשטן, און זיין דאווענען איז טאקע געווען מיט אַ גרויסע ברען און פייער. איינמאל האט ער געהאלטן אינמיטן דאווענען מיט גרויס ברען, און דערנאָכט איז דארט דורכגעפֿארן אַ גוֹיִאישער פֿריץ און געהערט זיין דאווענען, דער פֿריץ איז זייער נחפֿעל געוואָרן פּוֹנֵעַם דאווענען און ער האט אויסגעוואַרט ביז דער צדיק האט געענדיגט דאווענען.

נאָכ'ן דאווענען איז דער פֿריץ צוגעגאַנגען צום צדיק און געזאָגט: "אַיף קלער אז אויב זענט איר נאָכנישט אויסגעלייזט געוואָרן פֿון גלות נאָך אזא דאווענען, וועט איר שוין קיינמאל נישט אַרויסגיין פֿון גלות". ער האט געמיינט צו זאָגן אז אויב דער צדיק האט אזוי געדאווענט מיט אזא ברען און פייער און ער קען נישט ברענגען מיט דעם משיח'ן, ווער דער וועט קענען פּוֹנֵעַל'ן די ישועה? האט אים דער צדיק מסביר געווען מיט אַ משל צו אַ קעניג וואָס האט געהאט אין זיין גארטן גאַר אַ גרויסן און דיקן בוים, ממש איינס אין די וועלט. דער קעניג האט געוואלט אַראַפּשניידן דעם בוים און בויען אויף דעם פֿלאַץ שיינע פֿאַלאַצן און גאַרטענעס, ער האט געוואוסט אז דאָס וועט נישט זיין קיין גרינגע אַרבעט אַראַפּצוגעבן דעם בוים, און דערריבער האט ער אויסגערופן אז ווער עס וועט קענען באווייזן אַראַפּצושניידן דעם בוים, וועט באַקומען גאַר אַ גרויסע באליוונג פּוֹנֵעַם קעניג.

עס זענען זיך צוזאַמגעקומען די גרויסע גיבורים און שטאַרקע מענטשן פֿון איבער'ן גאַנצן לאַנד, טעג און נעכט האָבן זיי געאַרבעט און פֿרובֿירט אַראַפּצושניידן דעם בוים, עס איז זיי אָבער נישט געאַנגען, דער בוים איז געווען צו גרויס און דיק אז אַפֿילו די גרעסטע גיבורים האָבן עס נישט געקענט בייקומען.

נאָכ'ן אַרבעטן טעג און וואָכן אויפ'ן בוים און קיין שום ערפֿאַל, האָבן זיי אַלע געהויבן

עס זענען זיך צוזאַמגעקומען די גרויסע גיבורים און שטאַרקע מענטשן פֿון איבער'ן גאַנצן לאַנד, טעג און נעכט האָבן זיי געאַרבעט און פֿרובֿירט אַראַפּצושניידן דעם בוים, עס איז זיי אָבער נישט געאַנגען, דער בוים איז געווען צו גרויס און דיק אז אַפֿילו די גרעסטע גיבורים האָבן עס נישט געקענט בייקומען.

נאָכ'ן אַרבעטן טעג און וואָכן אויפ'ן בוים און קיין שום ערפֿאַל, האָבן זיי אַלע געהויבן

עס זענען זיך צוזאַמגעקומען די גרויסע גיבורים און שטאַרקע מענטשן פֿון איבער'ן גאַנצן לאַנד, טעג און נעכט האָבן זיי געאַרבעט און פֿרובֿירט אַראַפּצושניידן דעם בוים, עס איז זיי אָבער נישט געאַנגען, דער בוים איז געווען צו גרויס און דיק אז אַפֿילו די גרעסטע גיבורים האָבן עס נישט געקענט בייקומען.

נאָכ'ן אַרבעטן טעג און וואָכן אויפ'ן בוים און קיין שום ערפֿאַל, האָבן זיי אַלע געהויבן

(מִתּוֹ הַחֵל מִקֵּץ תִּשְׁע"א)

שאלות ותשובות ברסלב

ווי לאנג מען רעדט נישט פונעם אייבערשטן איז אלעס נארישקייטן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב שוין עטליכע מאל געשריבן צום ראש ישיבה איבער מיינע פראבלעמען וואס פלאגן מיר מיט מיינע קינדער, מיין עלטסטער בחור האט פארלאזט די שטוב, און כאטש וואס איך האלט נאך אן א נאנטע קשר מיט אים, מיר האבן א שיעור אין משניות יעדן טאג אויפ'ן טעלעפאן, אבער דאס איז נאכנישט קיין גאנצע ישועה, אלע מיינע חברים וועלכע האבן אויך קינדער אין די יארגאנג טוען שוין שדוכים, און ער איז בכלל נישט אינטערעסירט אין גארנישט.

איך באלאנג נישט צו קיין ספעציעלע חסידות, נאר צו פלל חסידי. כאטש וואס איך האב יא א רבי וועמען איך פרעג שאלות, און מיינע קינדער גייען צו אים, האט ער אבער נישט קיין חסידות. און דעריבער הער איך אסאך פון מענטשן וואס טשעפען מיר אז די סיבה פארוואס איך בין נישט מצליח מיט די קינדער איז ווייל איך באלאנג נישט צו א חסידות, און די קינדער שפירן נישט אז זיי זאלן האבן א פלאץ וואו זיי באלאנגען. עס קען טאקע זיין אז זיי זענען אפשר גערעכט, וואס זאל איך אבער טון אז מיין טאטע האט מיר געשיקט צו אזעלכע ישיבות וואס דארט בלייבט מען נאר כלל חסידי?

אפשר קענט איר ארויסהעלפן און זאגן אויב דאס איז טאקע דער אמת, און אויב יא, וואס איך קען טון צו דעם?

א גרויסן יישר כח פאר אלעס.

תשובה:

בְּעִזְתְּ ה' יִתְבָּרַךְ
לְכוּבד ... נרו יאיר
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.
איך בעט דיר זייער מיין טייערער חבר, יעצט איז נישט קיין צייט פון זיך באשולדיגן וכו', דאס אלעס וואס מענטשן זאגן דיר איז הבל הבלים.

מען זעט אין די תורה אז אפילו פרעה, ווען ער האט געהאט זיין שלעכטע חלום האט ער אויך געוואוסט אז אלע פותרי חלומות זענען הבל הבלים און ער האט נאר אויסגעהערט יוסף. ווען יוסף הצדיק איז געקומען און אים פותר חלום געווען האט ער אים אויסגעהערט און געזאגט (בראשית מא, לח): "הנמצא כזה איש אשר רוח אלקים בו?" זאגט מהר"א זכרוננו לברכה, וואס האט באוואויגן פרעה אויסצוהערן נאר יוסף הצדיק? נאר ווילאנג א מענטש רעדט נישט פונעם אייבערשטער איז אלעס נארישקייטן און אפילו פרעה, דער גוי טמא, האט דאס אויך פארשטאנען. די אנדערע פותרי חלומות האבן אים געזאגט: "דו גייסט האבן זיבן טעכטער און זיי גייען שטארבן", אדער: "דו גייסט איינעמען זיבן שטעט וכו'", שטייט (שם, ט): "ואין פותר אותם לפרעה", זאגט רש"י: "פותרים היי אותם, אבל לא לפרעה, שלא היה קולן נכנס באזניו, ולא היה לו קורת רוח בפתרונם", זיי האבן אים פותר חלום געווען אבער עס איז נישט אריין אין פרעה'ס אויער; ווייל ווי לאנג מען רעדט נישט פונעם אייבערשטן איז אלעס נארישקייטן.

ווען יוסף האט געזאגט (שם, טו): "בלעדי, אלקים יענה את שלום פרעה", איך ווייס גארנישט, נאר וואס דער אייבערשטער וועט מיר מאכן פארשטיין וועל איך זאגן פאר פרעה. אדער ווען פרעה האט געענדיגט פארציילן זיין חלום האט יוסף געזאגט (שם, כה): "את אשר האלקים עשה, הגיד לפרעה", וואס דער אייבערשטער גייט טון האט פרעה זיך גע'חלומ'ט; האט פרעה גלייך פארשטאנען אז דער מענטש רעדט צום זאך.

דערפאר בעט איך דיר ליבער טייערער חבר, הער זיך אויף צו באשולדיגן וכו', דאס וועט דיר נאר אריין ווארפן אין עצבות און אין מרה שחורה. דער אייבערשטער פירט די וועלט און מיר ווייסן גארנישט וואס, ווען און וואו.

וואויל איז דיר אז דו האסט א רבי וועם דו פרעגסט דינע שאלות און דינע קינדער גייען צו אים נעמען יראת שמים און חיוב, דאס איז פון די וויכטיגסטע זאכן אין חנוך, צו ווייזן פאר קינדער אז מען האט אן ערליכער איד מיט וועם מען איז זיך שואל יעצה וכו'. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות כנים, סימן טו): "מי שהוא מקטין את עצמו בפני רבו, ושואל ממנו כל הספקות, ווער עס האלט זיך קליין פאר זיין רבי און פרעגט פון זיין רבי אלע זיינע ספקות, אף על פי שרבו מביש אותו", אפילו זיין רבי פארשעמט אים - פרעגט ער אים נאך אלץ זיינע שאלות און ספקות, על ידי זה זוכה שיצא ממנו בן שהוא גדול בתורה יותר מרבו", דורךדעם וועט ער זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן זיין גרעסער פון זיין רבי אין תורה.

די אלע וואס גייען צו רבי'ס בשעת זיי אליינס לאכן פון דעם אין שטוב, דאס איז דער גרעסטער הרס אין חנוך. ווייל מען איז מחנך קינדער אז אלעס איז שקר רחמנא לזלן.

הענט, און געזאגט פאר'ן קעניג אז דער בויס קען נישט אראפשניידן. און דאן איז אנגעקומען א אינגער בחור'ל און געזאגט אז ער נעמט זיך אונטער אראפצושניידן דעם בויס...

אלע האבן געלאכט פון אים און געפרעגט מיט וואונדער: "אויב די גרויסע פעסט-געבויעטע גיבורים האבן דאס נישט געקענט באווייזן, ווי אזוי וועסטו, א אינגער שוואכער בחור'ל, עס קענען דורכפירן?" דער בחור האט זיך אבער נישט דערשראקן, ער האט גענומען א האמער, און מיט עטליכע קלעפ אויפ'ן בויס, האט זיך דער בויס אונטער געבראכן און איז אראפגעפאלן...

דער קעניג מיט די גרויסע גיבורים האבן זיך זייער געוואונדערט ווי אזוי דער בחור האט געקענט באווייזן אזא שטארקע גבורה. דער בחור האט זיי אבער מסביר געווען אז עס איז זייער פשוט. "איך האב באמערקט אז אין די טעג און וואכן וואס די גיבורים האבן געארבעט אויפ'ן בויס, איז שוין דער בויס זייער אפגעשוואכט געווארן, און יעצט, נאך אזויפיל האקן, קען מען עס גרינג אראפנעמען מיט עטליכע שטארקע קלעפ מיט א האמער, נאר די גיבורים האבן פשוט געהויבן הענט און אויפגעגעבן, און דעריבער האב איך געקלערט אז איך וועל טון מיינס, און אפשר וועל איך קענען ענדיגן די ארבעט וואס זיי האבן אנגעהויבן. און דעריבער האט איך טאקע מצליח געווען."

"די זעלבע איז מיט די אידישע קינדער אין גלות" - האט דער שרף פון סטרעליסק מסביר געווען פאר'ן פריץ - "מיט יעדע גוטע זאך וואס א איד טוט, געבט ער נאך א האק אויפ'ן בויס. די גיבורים - די גרויסע צדיקים - געבן זייער שטארקע קלעפ אויפ'ן בויס, אבער אזוי ווי עס איז נאכנישט געקומען די ריכטיגע צייט פון די גאולה, האבן זיי נאכנישט דעם כח אונגאנצן אפצוהאקן דעם בויס, זיי שוואכן עס אבער זייער שטארק אפ. ווען עס וועט קומען דער לעצטער דור ווען משיח דארף שוין צו קומען, זאל וועלן אפילו פשוטע אידן אויך האבן דעם כח אים צו ברענגען, ווייל זיי קומען שוין נאכדעם וואס די גרויסע צדיקים האבן אזויפיל אריינגעארבעט די אלע יארן. זיי וועלן נאר זיך דארפן אנטשטרענגען און נישט הויבן די הענט, און מיט דעם אלליין וועלן זיי ברענגען די גאולה שלימה."

אן ענליכער משל ווערט אויך געברענגט פון רבי אברהם בן רבי נחמן וואס האט דאס נאכגעזאגט פון רבי נתן (כוכבי אור, משניות ומשלים) ווען מען האט געפרעגט פון רבי נתן ווי אזוי דאס קען זיין אז משיח האט נישט אויסגעלייזט די אידן אין די צייט פון די גרויסע צדיקים, ווי אזוי קען זיין אז מיר וועלן היינט יא זוכה זיין דערצו. האט רבי נתן געזאגט אויף דעם אן ענליכער משל צו א שווערע לאנד וואס איז געווען גאר שטארק באפעסטיגט, און וויפיל שטארקע סאלדאטן מען האט נאר געברענגט זיי איינצונעמען, זענען זיי אלע צופאלן. ביז עס זענען געקומען אן גרופע פון אלטע און שוואכע לייט מיט פרויען און קינדער, און זיי האבן עס יא איינגענומען. ווייל נאכדעם וואס די שטארקע סאלדאטן האבן שוין אזוי סאך אפגעשוואכט דעם מויער, און מיט אביסל אנטשטרענגונג האבן עס שוין די שוואכע מענטשן אויך געקענט באזיגן.

דעריבער דארפן מיר וויסן אז היינטיגע צייטן איז פיל גרינגער צו ווערן נאנט צום אייבערשטן און אייננעמען און באזיגן דעם יצר הרע, ווייל די גרויסע צדיקים האבן שוין געארבעט פאר אונז זייער אסאך.

דאס איז אויך א חיוב פאר יעדן מענטש, אז אפילו ווען ער זעט אז ער האט שוין אזויפיל געבעטן דעם אייבערשטן און ער האט נאכנישט געזען קיין ישועה, ער האט שוין אזויפיל געארבייט, געארבעט און געבעטן און ער זאל ארויסגיין פון זיינע שלעכטע מדות און ער האט זיך נאכנישט געוירט, דארף ער אבער וויסן דעם אמת אז די ארבעט איז נישט געווען אומזיסט, עס האט זיכער זייער שטארק דערנענטערט די ישועה, און אויב וועט ער האבן דעם שכל נישט אויפגעגעבן נאר ווייטער אנהאלטן מיט'ן בעטן דעם אייבערשטן, איז זיין ישועה שוין זייער נאנט, און ער וועט זיכער קענען דורכברעכן דעם מויער און אראפברענגען דעם בויס, אפילו עס זעט אויס ווי עס האט זיך דערווייל נאכנישט געוירט פון ארט.

(שיחות מהר"א ש"ס זיך גליי אליהו, גיבור, רפואה)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

זעכציג יאר פון התחלת כתיבת ספר הקדוש אשר נחל

כ"ד כסלו ערב חנוכה ווערט גאנצע זעכציג יאר פון ווען מוהרא"ש ז"ע האט אנגעהויבן באלייכטן די וועלט מיט זיינע הייליגע בריוון וואס איז געדרוקט געווארן דערפון די צוויי הונדערט צוויי און זיבעציג בענדער אשר נחל, וואס אנטהאלטן בערך 100,000 בריוו וואס איז געבויט אויף די עצות פון ווערטער פון הייליגן רבין, וואס איז מחזק און מעורר צענדליגע טויזנטער אידן איבער די גאנצע וועלט.

מוהרא"ש (אין ספר שיחת מוהרא"ש) דערציילט א פלאַדיגע מעשה וויאזוי דאס שרייבן די היילגע ספרים האבן זיך אנגעהויבן, אין די טעג פאר חנוכה תשכ"ד האבן זיך אנגעהויבן צוזאם נעמען בחורים ארום מוהרא"ש ז"ע, מוהרא"ש האט זיי אלע מקרב געווען, און גערעדט מיט זיי די עצות פון הייליגן רבין, די בחורים האבן דאן געלערנט אין א געוויסע ישיבה, און דער ראש ישיבה דארט האט זיי אנגעהויבן צו מאכן ענג, און די בחורים האבן אנגעהויבן צו שרייבן בריוו פאר מוהרא"ש ווי זיי האבן זיך אויסגערעדט אלעס וואס עס גייט זיי דורך, מוהרא"ש איז נאך דאן געווען זייער אינג, און כאטש ער האט שוין דאן געקענט אויסנווייניג אלע ספרים פון הייליגן רבין, אזוי אויך האט ער געקענט די פילע ספרי הארז"ל ז"ע, מוהרא"ש האט אסאך געלערענט גמרא פוסקים מדרשים ספרי חסידות און אזוי ווייטער, אבער ער האט זיך נישט געשפירט באקוועם מיט דעם אז מענטשן קומען זיך אויסרעדן צו אים, ווי זיי פאלן נעבעך דורך, ווי דער סמ"ך מ"ם ווארפט זיי אראפ, דערפאר האט ער נישט געוואלט ענטפערן די אלע בריוו, ער האט געשפירט אז דאס איז זייער א גרויסע אחריות.

מוהרא"ש האט דאן נאכגעזאגט פון הייליגן רבי נתן ז"ע וואס האט זיך אויסגערעדט אזוי: "צו רעדן צו מענטשן, און אים געבן עצות, דאס איז די גרעסטע אחריות, ווייל אפשר וועל איך אים געבן התחזקות, אבער ער דארף יעצט הערן התחזקות, און דערמיט קען איך אים צוברעכן".

דערפאר האט מוהרא"ש זייער שטארק נישט געוואלט אריינגיין דערין, אבער נאכדעם וואס פילע טייערע בחורים זענען געקומען צו אים אהיים, און אויך האבן זיי אנגעהויבן צו שרייבן בריוון מיט זייערע פראבלעמען, האט ער דאן איין טאג אסאך געוויינט צום אויבערשטן שעות ארוכות, און געבעטן דעם אויבערשטן ער זאל וויסן וואס צו טון, וואס ער זאל שרייבן, און וואס צו ענטפערן, אזוי האט זיך מוהרא"ש געלייגט שלאפן ווינענדיג אינמיטן התבודדות.

ווען ער איז איינגעשלאפן האט מוהרא"ש געזען דעם הייליגן רבין אין חלום ווי דער רבי שפאצירט מיטן הייליגן רבי נתן, און זיי ביידע קומען צו אים, ער איז געשטאנען אויף זיין פלאץ און האט געקוקט אויף זיי ווי זיי ווערן נענטער, דער רבי האט גערעדט מיט רבי נתן א טיפע זאך (אזוי האט מוהרא"ש פארציילט, אז ער האט געזען לויט די באוועגונגען פון רבי נתן ווי ער קוקט אויפן רבין, און ער שטרענגט זיך אז צו פארשטיין יעדע ווארט, ווי איינער וואס הערט אויס א קאמפליצירטע זאך) און אזוי זענען זיי געגאנגען צוזאמען, דער רבי רעדט, און רבי נתן הערט אויס, ביז זיי זענען אנגעקומען צו די פלאץ ווי מוהרא"ש איז געשטאנען, און דאן האט זיך דער רבי אפגעשטעלט און געשמייכלט צו אים, און מוהרא"ש איז צוגעגאנגען צום רבין און אים געזאגט פארשידענע זאכן, און אויך איבער דעם וואס די בחורים ווילן פון אים, און ער האט געוויינט צום רבין, "וואס זאל איך טון? וואס זאל איך זיי ענטפערן?" דאס אלעס האט מוהרא"ש אריינגעזאגט שטילערהייט אין די אויערן פון הייליגן רבין אז רבי נתן זאל נישט הערן, ווייל ער האט געזען ווי רבי נתן ביזערט זיך, און האט אים געוויזן א פנים ווי איינער וואס פרעגט פארוואס האקסטו מיר אריין אינמיטן דער רבי רעדט צו מיר.

אבער מוהרא"ש האט נישט געקוקט דערין, נאר גערעדט צום רבין און אים אלעס פארציילט, און דער רבי האט געשמייכלט צו אים און אים געזאגט בזה הלשון "שרייב מיין קינד שרייב, איך וועל דיר מגלה זיין שיינס אין מיין תורה, איך וועל זיין מיט דיר", און דערנאך זענען זיי געגאנגען ווייטער.

מוהרא"ש איז געבליבן אויף זיין פלאץ און געקוקט ווי זיי גייען אוועק, דער רבי רעדט און רבי נתן קוקט אויפן רעבין און הערט זיך צו, אזוי איז מוהרא"ש געשטאנען ביז מען האט זיי שוין מער נישט געזען. דאס איז געווען אין א פעלד, און דערנאך האט מוהרא"ש זיך גענומען רעדן צום אויבערשטן, און אינמיטן התבודדות האט מוהרא"ש געזען פלוצלינג ווי איינער קומט צו לויפן פון דערווייטענס פונעם ריכטונג ווי דער רבי און רבי נתן זענען געגאנגען, און ער לויפט צו צו מוהרא"ש מיט א געוואלדיגע שמחה ביז ער איז אנגעקומען צו אים און אים געגעבן די הענט "שלום עליכם", און אים געזאגט "יעצט ווייס איך ווער דו ביסט, און האט אים געגעבן א קלאפ אויף די פלייצע, און אים געקוישט אין די שטערן און האט אים געזאגט "האב נישט מורא, איך וועל זיין מיט דיר שטענדיג, און אין אלע דינע חידושים וועל איך שטענדיג זיין מיט דיר", און דאס איז געווען דער הייליגער רבי נתן אליינס.

און טאקע פון דעם ערב חנוכה תשכ"ד, האט מוהרא"ש ז"ע אנגעהויבן צו שרייבן, און דער אויבערשטער האט געהאלפן אז זינט דאן האט מוהרא"ש פאר פופציג יאר בלי הפסק געשריבן אן א שיעור ספרים און בריוון, וואס איז בכה אריינגעגעבן כח אין יעדן איד אין יעדן מצב באשר הוא שם, און האט שוין צוריק געברענגט אן א שיעור אידישע קינדער צום אויבערשטן.

מענטשן מאכן חרוב מיט זייערע אייגענע הענט זייערע קינדער מיט דעם פארקורמטן שיטה אז מען דארף פאלאנגען ערגעץ אפילו עס איז שקר; דאס איז אנגעגן די תורה און אנגעגן די שכל, ווייל די קינדער זיצן שפּת ביים טיש און הערן פל מיני ליצנות וכו' און נאכדעם הייסט אים זיין טאטע גיין צו דעם רבי'ן, זעט דער קינד אז אלעס איז בלאף השם ישמרנו.

איוב דו ווילסט נחת פון זיינע קינדער זאלסטו פּעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אויף דעם; מען האט געפּרעגט דעם הייליגן חתם סופר זכותו יגן עלינו ווי אזוי ער האט זוכה געווען צו אַעלכע גיטע קינדער? האט דער הייליגער חתם סופר געענטפּערט: "יעדע נאכט ביי תיקון חצות הַאב איך אַנגעפּילט אַ גלאַז מיט טרען, איך האב געפּעטן דעם אייבערשטן אז מיינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן, אזוי האב איך זוכה געווען צו דעם".

דאס זעלבע דערציילט מוהרא"ש זכרונו לברכה איז געווען ביי איינער פון אַנשי שלומינו; ער האט געהאט צען קינדער וואס אלע זענען געווען ערליכע אידן און בעלי מדות טובות וכו'. ווען מען האט אים געפּרעגט: "ווי אזוי האט איר זוכה געווען צו דעם?" האט ער געאַגט: "וואס מיינט איר, איך האב זיי אַראַפּ געריסן פון בוים? איך האב יעדע נאכט געוויינט צום אייבערשטן, איך האב אַנגעפּילט מייין קאַפּל מיט מיינע טרען און איך האב זיך אַפּגעוואשן מיין פנים מיט די טרען".

שטארק דיר און שטארק דיין ווייב; זע אז עס זאל הערשן אַ פּאַזעטיווער לופּט ביי ענק אין שטוב. ווען דו שפּיקסט אַז דו דאַרפּסט וויינען זאַלסטו טון וואס יוסף האט געטון (פּראַשית מג, ל): "וּיבְקַשׁ לְבָכוֹת, וּבְכַא הַחֲדָרָה, וּיבְכֶּה שְׁמָה", ווען יוסף האט געשפּירט ווי ער דאַרף וויינען, איז ער ארויס אין אַ זייטיגע צימער און דאַרט האט ער געוויינט; איך פּעט דיר, זיי שטארק מיט אלע דינע כוחות און זע עס זאל זיין אַ פּרייליכע לופּט אין שטוב.

חוצ פון דיין שיעור וואס דו לערנסט מיט דיין זון זאלסטו זען צו שמועסן מיט אים סתם זאכן; גייעס זכדומה לזה. די קשר צווישן דיר און אים דאס איז נאך מער וויקטיגער פון אלעמען.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסטו זען נחת ביי דינע קינדער און ביי דינע אייניקלעך בקרוב, אמן. (עצתו אמונה תפנה תשע"ח)

סימן טוב ומזל טוב

החתן ישראל שמעון שטיינבערג הי"ו

צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג בת

מו"ה יהושע קליין הי"ו

מו"ה מרדכי בריל הי"ו

צו די שמחת בר מצוה למזל טוב פון זיין זון

הבחור משה בריל נ"ו

מו"ה בן ציון יאקאבאוויטש הי"ו

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידרי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

מיר וועלן פרויבירן בעדיה עס צו שיקן צו איך אהיים

יארצייט פון הייליגן ר' נתן

"ווער עס לערנט א גאנצן טאג איז א ברסלב'ער" אזוי זאגן די מתנגדים, אבער דער רבי זאגט אז עס איז נישטא א אנדער עצה ארויסצוגיין פון פראבלעמען, נאר צו לערנען תורה.

קול ברסלב

212-444-9191 1, 2, 1, 5, 1, 47

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com